

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИВАТНА УСТАНОВА
«ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«МІЖНАРОДНИЙ ГУМАНІТАРНО-
ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
«БЕЙТ-ХАНА»**

Кафедра педагогіки та психології

**РОБОЧА ПРОГРАМА
освітнього компонента**

ОДФ 2. 03 ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ ПЕДАГОГІКИ

підготовки

бакалаврів

(назва рівня вищої освіти)

галузі знань

05 Соціальні та поведінкові науки

(шифр і назва галузі знань)

Спеціальності

053 Психологія

(код і найменування спеціальності)

2024 рік

Робоча програма освітнього компонента ОДФ 2. 03 Загальні основи педагогіки спеціальності 053 Психологія освітньої програми підготовки бакалаврів для здобувачів вищої освіти 1 курсу.

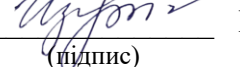
Розробник: Осадченко І. І., професор, доктор педагогічних наук

Робоча програма розглянута та затверджена на засіданні кафедри педагогіки та психології

Протокол від «26» серпня 2024 року № 1

Зав. кафедри Станіслав САПОЖНИКОВ, док. пед. наук, професор
(підпис)

Робоча програма перевірена навчально-методичним відділом «28» серпня 2024 року

Завідувач навчально-методичного відділу Інна ЗЕРКАЛЬ
(підпис)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисциплін за формами навчання	
	Денна	Заочна
Статус дисципліни (обов'язкова чи вибіркова)	обов'язкова	обов'язкова
Мова викладання	українська	українська
Передумови вивчення навчальної дисципліни (які дисципліни мають передувати вивченню)	вихідна	
Курс	1	1
Семестр / триместр	2	1-2
Загальний обсяг годин / кредитів	180/6	180/6
Кількість змістових модулів	6	6
Годин на аудиторне вивчення	72	16
Годин на самостійне вивчення	108	164
Форма підсумкового контролю	іспит	іспит

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. **Метою** викладання навчальної дисципліни «Загальні основи педагогіки» є засвоєння студентами основних положень педагогіки як науки та цілісної системи основних її напрямів; підвищення якості підготовки фахівця, здатного до гнучкої та мобільної побудови професійної діяльності в умовах невизначеності залежно від завдань психологічного супроводу осіб різних вікових та соціальних груп.

- 1.2. Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Загальні основи педагогіки» є
- оволодіння основами педагогічних знань, положень педагогіки та напрямів сучасної педагогічної науки в межах, необхідних для здійснення професійної діяльності;
 - формування інтересу до педагогічної науки і практичної діяльності в галузі освіти,
 - надання студентам допомоги у професійному становленні;
 - вивчення інноваційного та прогресивного педагогічного досвіду,
 - формування потреби у професійному розвитку, самоосвіті та самовдосконаленні.

3. Компетентності та заплановані результати навчання

Дисципліна «Загальні основи педагогіки» забезпечує набуття здобувачами освіти ряду *компетентностей*.

Компетентності, що формуються:

Загальні компетентності

- ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ЗК4. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- ЗК8. Навички міжособистісної взаємодії.
- ЗК9. Здатність працювати в команді.

ЗК10. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності

СК3. Здатність до розуміння природи поведінки, діяльності та вчинків.

СК7. Здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.

СК9. Здатність здійснювати просвітницьку та психопрофілактичну діяльність відповідно до запиту.

СК11. Здатність до особистісного та професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку.

СК12. Здатність до реалізації психологічної діяльності в етнічному середовищі.

Програмні результати навчання:

ПР2. Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті професійних завдань.

ПР3. Здійснювати пошук інформації з різних джерел, у т. ч. з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, для вирішення професійних завдань.

ПР4. Обґрунтовувати власну позицію, робити самостійні висновки за результатами власних досліджень і аналізу літературних джерел.

ПР8. Презентувати результати власних досліджень усно / письмово для фахівців і нефахівців.

ПР10. Формулювати думку логічно, доступно, дискутувати, обстоювати власну позицію, модифікувати висловлювання відповідно до культуральних особливостей співрозмовника.

ПР13. Взаємодіяти, вступати у комунікацію, бути зрозумілим, толерантно ставитися до осіб, що мають інші культуральні чи гендерно-вікові відмінності.

ПР14. Ефективно виконувати різні ролі у команді у процесі вирішення фахових завдань, у тому числі демонструвати лідерські якості.

ПР15. Відповідально ставитися до професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку.

ПР17. Демонструвати соціально відповідальну та свідому поведінку, слідувати гуманістичним та демократичним цінностям у професійній та громадській діяльності.

Після вивчення курсу «Загальні основи педагогіки» студенти повинні

знати:

- основні педагогічні поняття і категорії (предмет, завдання, навчання, виховання, освіта, джерела і закономірності розвитку педагогічної науки, система педагогічних наук, педагогічний процес);
- основні теоретичні підходи, методи науково-педагогічних досліджень у середній і вищій школі України;
- сутність освітнього процесу як цілісної педагогічної системи, що включає в себе педагогічні цілі та завдання, зміст освіти, методи і форми організації, типи навчання і виховання, педагогічні технології.
- основні етапи розвитку і становлення, зміст і провідні завдання, принципи, ідеали, історичні традиції української і єврейської народної педагогіки;

вміти:

- розкривати сутність педагогічних понять;

- давати характеристику процесу розвитку дітей різного віку; знати вікову періодизацію розвитку людини, особливості навчання й виховання учнів різних вікових груп;
- застосовувати педагогічні знання в професійній діяльності;
- здійснювати психолого-педагогічне спілкування з вихованцями, їх батьками та колегами;
- здійснювати психологічний супровід педагогічного процесу у різних соціокультурних умовах;
- реалізовувати процес професійного самовиховання і самоосвіти;

володіти:

- продуктивними стилями педагогічного спілкування та ефективною взаємодією з учасниками освітнього процесу;
- сучасними технологіями психолого-педагогічного супроводу в сфері освіти;
- провідними формами, методами, засобами запровадження історичних традицій єврейської народної педагогіки у сучасному родинно-громадсько-шкільному вихованні та в освітньому процесі етнонаціональної школи.

4. Зміст програми навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА (загальні основи педагогіки, дидактика, теорія та методика виховання, школознавство).

Тема 1. Загальні основи педагогіки.

Предмет педагогіки національної школи та її основні категорії: виховання, освіта, навчання, їх взаємозв'язок. Самовиховання в самоосвіта. Джерела і складові частини педагогіки. Загально- і конкретно-наукова методологія педагогіки. Класики педагогічної теорії та практики. Інноваційний педагогічний досвід. Напрями, течії зарубіжної педагогіки.

Методи науково-педагогічних досліджень: спостереження, педагогічний експеримент, дослідження, бесіди, вивчення педагогічної документації та учнівських праць, письмове опитування, психолого-педагогічний експеримент; соціологічні методи, методи кількісного та якісного аналізу результатів дослідження, математичної статистики.

Поняття про систему освіти і виховання в Україні. Закони України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», «Про вищу освіту». інші законодавчі нормативні акти. Основні завдання, принципи побудови і пріоритети системи національної освіти України. Структура системи освіти України. Концепція загальноосвітньої школи України на період 2015–2025 років.

Зміст освіти. Визначення змісту освіти в історії школи і педагогіки. Зміст освіти в сучасній школі. Джерела змісту освіти. Стандарт початкової школи. Базовий навчальний план. Шкільні програми. Шкільні підручники і посібники.

Тема 2. Дидактика.

Поняття про дидактику. Предмет і об'єкт науки. Мета, завдання і функції дидактики. Основні категорії і структура дидактики. Базові сучасні концепції навчання та їх характеристика.

Навчальний процес як система. Методологічні основи, функції, закономірності та принципи навчання. Структура процесу навчання. Види навчання.

Методи і засоби навчання. Класифікації, дидактичні системи методів навчання. Методи організації і здійснення навчально-пізнавальної діяльності. Методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності, методи контролю і самоконтролю в навчанні. Засоби навчання.

Форми організації навчання. Класно-урочна система навчання, її сутність та історія розвитку. Урок – основна форма організації навчально-виховного процесу. Позаурочні форми навчання. Нетрадиційні форми навчання; нестандартні уроки.

Професія вчителя у сучасному суспільстві. З історії розвитку вчительської професії. Сутність основних понять та категорій учительської професії. Соціальна роль, функції вчителя, вимоги до нього. Професіограма вчителя. Педагогічна взаємодія у навчально-виховному процесі. Стратегії та способи педагогічної взаємодії. Стили педагогічного спілкування. Педагогічна майстерність і педагогічна техніка.

Тема 3. Теорія та методика виховання.

Сутність виховання та його роль в цілісній структурі процесу формування особистості. Теорія виховання як наука і навчальна дисципліна. Базові теорії та класичні концепції виховання особистості. Принципи та закономірності виховання. Педагогічна взаємодія у виховному процесі. Стратегії та способи педагогічної взаємодії. Стили педагогічного спілкування.

Мета, завдання, зміст виховання. Складові змісту виховання. Розумове, морально-етичне, громадянське, естетичне, трудове, екологічне, фізичне, гендерне, економічне виховання школярів.

Методи, форми і засоби виховання. Сучасні класифікації методів виховання. Форми організації виховання. Засоби виховного впливу на молодших школярів. Спілкування, навчання, праця та гра як засоби виховання.

Формування колективу, його вплив на виховання особистості. Дитяча спільність (колектив) у системі виховання. Поняття колективу, його види. Взаємодія особистості та колективу. Розвиток теорії колективу у світовій та вітчизняній педагогічній думці. Діалектика розвитку колективу (основні етапи формування). Методика формування та розвитку колективу. Негативні явища в колективі та засоби їх подолання.

Актуальні проблеми сучасного виховання (виклики ХХІ століття). Національний характер виховання. Соціокультурне середовище виховання і сучасні реалії дитинства. Педагогічне керівництво вихованням дітей у сім'ї. Педагогічна культура школи, культура дома і сім'ї, «дворова культура». Дитячий та молодіжний рух, самодіяльні об'єднання молоді та неформальні молодіжні субкультури. Взаємодія з неформальними об'єднаннями дітей та молоді в процесі цілеспрямованого виховання та перевиховання. Формування культури міжнаціонального спілкування.

Тема 4. Педагогічний менеджмент і управління освітнім закладом.

Наукові основи управління освітніми системами. Поняття про педагогічний менеджмент. Сутність процесу управління, його функції. Принципи управління. Органи управління системою освіти. Внутрішньошкільне управління: структура, організація, планування і контроль. Система роботи з учнівським і педагогічним колективами, батьками, суспільними і громадськими організаціями.

Методична робота в закладі освіти. Наукові основи методичної роботи. Напрями і форми (традиційні, нетрадиційні) методичної роботи в сучасній школі. Інноваційний та прогресивний педагогічний досвід: види, критерії, система роботи з ним. З історії передового педагогічного досвіду. Управління процесом упровадження передового педагогічного досвіду, досягнень педагогічної науки. Підвищення кваліфікації та атестація педагогічних працівників.

Інноваційні технології в освіті. Визначення педагогічної інновації та педагогічної технології. Нові технології навчання і виховання. Теоретичні засади окремих технологій.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. ВІКОВА ПЕДАГОГІКА (переддошкільна, дошкільна, шкільна, андрагогіка, геронтологіка).

Тема 1. Формування та розвиток особистості. Роль виховання у розвитку людини.

Закономірності і рушійні сили психічного розвитку людини. Теорії розвитку особистості: біогенетичні (перевага спадковості); соціогенетичні (перевага середовища);

теорії взаємодії факторів (конфронтація, конвергенція); персоналістичні (перевага активності особистості). Виховання – визначальний чинник формування особистості. Дитина як суб'єкт виховання. Становлення особистості в процесі соціалізації. Класифікація і загальна характеристика факторів соціалізації. Педагогічна характеристика соціального середовища. Виховні функції соціального середовища.

Тема 2. Вікові особливості та соціально-психологічні аспекти розвитку та виховання особистості дитини

Проблема вікової періодизації онтогенезу особистості. Зарубіжні та вітчизняні концепції вікової періодизації, основні школи і персоналії. Сучасна періодизація розвитку дитинства, педагогічні критерії виділення вікових періодів розвитку дитинства та їх значення в організації навчально-виховного процесу.

Особливості виховання дітей переддошкільного та дошкільного віку: врахування їх психічного, фізичного, розумового розвитку. Підготовка шестирічних дітей до школи. Визначення готовності до навчання.

Особливості розвитку та виховання дітей шкільного віку. Анатомо-фізіологічні особливості, розвиток психіки і пізнавальної діяльності молодших школярів. Види інтересів, навчальна та позакласна діяльність; роль спілкування і діяльності в навчально-виховному процесі молодших школярів. Психолого-педагогічна характеристика підлітка: анатомо-фізіологічні особливості, розвиток психіки і пізнавальної діяльності. Особливості виховання і формування особистості підлітка. Юнацький вік та його характеристика. Нерівномірність розвитку. Акселерація і ретрадація в розвитку особистості. Індивідуальний підхід до учнів у процесі навчання і виховання.

Тема 3. Педагогіка дорослих (андрагогіка, геронтологіка).

Андрогогіка як розділ педагогіки, що вивчає питання стимулювання та спрямовування процесів виховання дорослих людей. Провідна роль дорослої людини, яка навчається, в процесі навчання. Основні принципи андрогогіки: пріоритетності самостійного навчання, спільної діяльності; використання наявного позитивного життєвого досвіду (перш за все соціального і професійного), практичних знань, умінь, навиків; коректування застарілого досвіду; індивідуального підходу до навчання на основі особових потреб і з урахуванням соціально-психологічних характеристик особи; елективності навчання; рефлексивності, системності, актуалізації результатів навчання (їх швидкого використання на практиці). Форми організації навчання дорослих людей: практичні заняття, дискусії, ділові ігри, кейси, вирішення конкретних виробничих завдань і проблем; дистанційна освіта дорослих (підкасти, веб-лекції, вебінари, відеоконференції, онлайн-консультації).

Геронтологіка (педагогіка «третього віку») – розділ педагогіки, що розробляє систему виховання, освіти і розвитку літніх людей. Закономірності, методи навчання і виховання, перекваліфікації та соціалізації в нових умовах людей пенсійного віку.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3. ПРОФЕСІЙНА І ГАЛУЗЕВА ПЕДАГОГІКА
(педагогіка професійно-технічної освіти, вищої освіти, педагогіка праці – спортивна, інженерна, юридична тощо).

Тема 1. Професійна педагогіка як галузь педагогічної науки.

Професійна педагогіка як галузь педагогічної науки, що вивчає закономірності навчання людини професії і формування професійно важливих і соціально значимих якостей особистості працівника. Основні категорії професійної педагогіки: професійна освіта, професійне навчання і професійне виховання, професія, спеціальність, кваліфікація, компетентність, компетенція. Кваліфікаційна характеристика – державний документ, що містить перелік вимог до знань, умінь і навичкам, якими повинний володіти фахівець даної професії того чи іншого рівня кваліфікації.

Структура професійної педагогіки: педагогіка професійно-технічної освіти (займається питаннями навчання і виховання в умовах ПТУ, ВПУ, професійних ліцеїв); педагогіка вищої школи закладів освіти I–II рівня акредитації (займається питаннями навчання і виховання в умовах технікумів, коледжів); педагогіка вищої школи закладів освіти III–IV рівня акредитації (займається питаннями навчання і виховання в умовах інститутів, університетів, академій). Рівні підготовки кадрів в системі професійної освіти згідно з рівнями професійної діяльності: кваліфіковані працівники, фахівці з вищою професійною освітою, кандидати наук і доктора наук. Система додаткової професійної освіти, що забезпечує підвищення кваліфікації, перепідготовку або додаткову підготовку працівників.

Основні завдання педагогіки вищої школи – вивчення й аналіз соціальних та історичних характеристик системи вищої освіти, змісту, засобів, форм, методів навчання й виховання, особливостей організації самостійної навчальної роботи студентів, особливостей оцінювання їх пізнавальної діяльності, напрямів розвитку й формування студентських колективів, системи управління різними ланками вищого навчального закладу. Сучасна вища школа в освітній системі України. Закон України «Про вищу освіту».

Тема 2. Галузева педагогіка (педагогіка праці).

Галузева педагогіка як галузь педагогіки, спрямовану на спеціальну підготовку людей до певних видів діяльності (інженерної, медичної, військової, юридичної та ін.).

Інженерна педагогіка. Об'єкт інженерної педагогіки – педагогічна система підготовки інженерних кадрів, предмет – проектування та реалізація змісту професійної освіти, форм організації, методів і засобів навчання.

Військова педагогіка – забезпечення слухачами та курсантами військово-навчальних закладів спеціальних педагогічних знань, необхідних для ефективного управління військовими колективами, для організації в них виховної роботи і навчання військовослужбовців, а також підготовку військовослужбовців і військових колективів до професійної діяльності, пов'язаної з вирішенням відповідальних завдань, що вимагають високих морально-психологічних якостей, готовності та здатності до успішного ведення бойових дій, військовій службі.

Медична педагогіка вивчає закономірності, розробляє принципи, методи, форми навчання і виховання медичного працівника. Ознаки медичної діяльності: наявність у фахівців медичної освіти, спосіб організації професійної діяльності, наявність професійної мови, специфічна інфраструктура. Особистісні характеристики лікаря: знання, вміння, принципи і правила поведінки, наявність стійких мотивів до самонавчання та підтримання належного професійного рівня, формування високих етичних стандартів, поведінкових установок і вміння вирішувати етичні проблеми, альтруїзм, чесність, толерантність.

Основні напрями професійної підготовки майбутніх практичних психологів: 1) організація та виконання освітньо-професійної діяльності (формування теоретичного мислення на базі засвоєння загальнонаукових і фахових дисциплін, опанування умінь і навичок самостійної навчальної та професійної роботи, успішне проходження практики за всіма видами професійної діяльності психолога); 2) формування особистості психолога, визначення й усвідомлення його професійних інтересів і напрямів спеціалізації; 3) виробленні низки компетентностей, спрямованих на швидку адаптацію до виконання складних професійних функцій; 4) формування потреби у безперервному фаховому й особистісному зростанні й активному розвитку. Особливості, сутнісні характеристики практичної підготовки майбутніх психологів: ознайомлення студентів з основами психологічного консультування та корекції, методиками організації соціально-психологічного тренінгу, психолого-педагогічної терапії, проведення психодіагностики. Засвоєння студентами основних напрямів зарубіжної (психодинамічний, поведінковий, когнітивний напрями, гуманістична психотерапія тощо) і вітчизняної консультативної та терапевтичної психології.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 4. СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА

Тема 1. Основні поняття соціальної педагогіки.

Соціальна педагогіка – наука, галузь педагогіки, що вивчає закономірності соціально-культурної адаптації людини, групи, суспільства з метою гармонізації, гуманізації їх взаємовідносин на внутрішньо-, між- та надособовому рівні. Предмет, мета, завдання, функції (виховна, соціально-правова, соціально-реабілітаційна) соціальної педагогіки. Структура соціальної педагогіки (сімейна педагогіка, агогіка – наука, що вивчає проблеми попередження відхилень у поведінці; віктимологія – наука, що вивчає проблеми людей які стали жертвами соціального виховання або насильства; пенітенціарна педагогіка). Процес соціалізації, його етапи. Прояви соціальної дезадаптації у дітей молодшого та середнього шкільного віку. Девіантна, делінквентна та деструктивна поведінка дітей та її профілактика.

Тема 2. Сімейна педагогіка як частина соціальної педагогіки.

Проблеми сучасності, пов'язані з родиною та сімейним вихованням. Визначення сім'ї. *Поняття про сім'ю як малу соціальну групу*. Особливості та перспективи розвитку сучасної родини. Проблеми сучасності, пов'язані з родиною та сімейним вихованням.

Сім'я і формування особистості дитини. Типи сімейного виховання. Характеристика дитячо-батьківських відносин у родині. Проблемні типи сімей. Характеристика проблемних сімейних відносин. Вплив порушених сімейних відносин на психічний розвиток дитини. Методи вивчення сім'ї. Проблеми сімейного виховання і сучасні форми співпраці освітніх установ з родиною. Соціально-педагогічна допомога сім'ї.

Тема 3. Пенітенціарна педагогіка і віктимологія.

Пенітенціарна педагогіка – галузь педагогічної науки, що вивчає діяльність з виправлення осіб, які вчинили злочин і засуджених до різних видів покарань. Зв'язок пенітенціарної педагогіки з іншими науками, політикою та правоохоронною діяльністю. Завдання пенітенціарної педагогіки. Основні специфічні особливості педагогічного процесу в установах виконання покарань. Виправлення та ресоціалізація. Принципи пенітенціарної педагогіки. Закономірності педагогічного процесу в місцях позбавлення волі.

Віктимологія – особливий напрямок кримінологічної та педагогічної науки, який вивчає роль жертви у виникненні криміногенної ситуації. Віктимологічний аспект попередження злочинів, його основне завдання (зменшення криміногенних ситуацій, що створюються безпосередньо потерпілими). Попередження злочинів шляхом профілактичної роботи не тільки серед потенційних правопорушників, а й серед потенційних потерпілих — людей, чия поведінка, образ життя, зв'язків, сімейний стан і вид діяльності створюють для них підвищений ризик опинитися в ролі жертви злочинного посягання.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 5. СПЕЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА

Тема 1. Спеціальна педагогіка як наука.

Спеціальна педагогіка – це теорія та практика спеціальної (особливої) освіти) осіб із порушеннями психічного чи фізичного розвитку, для яких освіта у звичайних педагогічних умовах та за допомогою загальнопедагогічних методів і засобів є ускладненою чи неможливою. Об'єкт і предмет спеціальної педагогіки, мета і завдання науки. Основні категорії спеціальної педагогіки. Спеціальна педагогіка та спеціальна освіта. Поняття корекції та компенсації, реабілітації та абілітації. Підрозділи спеціальної педагогіки: олігофренопедагогіка, сурдопедагогіка, тифлопедагогіка, логопедагогіка. Актуальні питання спеціальної педагогіки.

Тема 2. Основи дидактики спеціальної та інклюзивної освіти.

Педагогічні системи спеціальної освіти: еволюція підходів від сегрегації до інклюзії. Нормативно-правова база інклюзивної освіти в Україні (Закони України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні», постанова Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2011 р. № 872 «Про затвердження Порядку організації інклюзивного навчання у загальноосвітніх навчальних закладах»). Характеристика дітей з обмеженими можливостями здоров'я. Сучасна система спеціальних освітніх послуг. Особливості психолого-педагогічного супроводу осіб з особливими освітніми потребами. Командний підхід в організації педагогічної роботи в інклюзивному закладі освіти.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 6. ЕТНОПЕДАГОГІКА.

Тема 1. Етнопедагогіка та народна педагогіка.

Етнопедагогіка – наука, що досліджує закономірності та особливості народного, етнічного виховання, користується методами та джерелами педагогіки, але разом з тим для неї актуально застосування етнографічних, етнолінгвістичних, археологічних, етнопсихологічних і соціологічних методів. Мета етнопедагогіки – врахування освітніх інтересів представників окремих етнічних груп, які в процесі інтеграції в багатонаціональних державах зіткнулися з небезпекою втрати рідної мови, самобутньої народної культури, етнічної самосвідомості.

Структура етнопедагогіки: народне дитинознавство (вивчення дитини – особливостей її фізичного, психічного й соціального розвитку); народна дидактика (розкриває зміст народних повчань, настанов, роз'яснень; які допомагають дитині, молодій людині пізнати світ, природу, довкілля, соціальне середовище, надбання свого народу); педагогічна деонтологія (вивчає обов'язковість дотримання та виконання встановлених правил поведінки, які вироблені певним народом, соціальною спільнотою, членом якої є дитина, доросла людина).

Народ як творець педагогічної культури. Народний ідеал людини. Засоби народної педагогіки (фольклор: прислів'я, приказки, загадки, пісні, казки, легенди, притчі; календарні свята, традиції та обряди). Фактори народної педагогіки (ігра, праця, спілкування, народне мистецтво, природа). *Особливості української та єврейської народної педагогіки*. Іудаїзм як духовна основа єврейської народної педагогіки.

Тема 2. Етнодидактика та етнонаціональна освіта.

Етнодидактика як частина етнопедагогіки, яка відображає здобутки народної практики у галузі освіти й навчання, що виражаються в поглядах народу на принципи, зміст і методи навчання, форми і методи озброєння підростаючих поколінь знаннями, уміннями й навичками, розвитку їхніх пізнавальних сил і здібностей.

Етнонаціональна освіта – це 1) спеціально організована у суспільстві система навчання і виховання, орієнтована на задоволення прав національних меншин на розвиток самобутньої культури і збереження традицій, на вивчення мови меншини, на створення закладів освіти для представників національних меншин; 2) система освітніх закладів, які ставлять на меті формування соціально відповідальної толерантної особистості, інтегрованої за допомогою етнічної ідентичності у загальнодержавний і світовий культурний простір; 3) інтегральна частина загальнодержавної системи освіти. Структура сучасної єврейської етнонаціональної освіти в Україні. Організація освітнього процесу в закладах формальної та неформальної єврейської освіти в Україні.

1. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин													Форма контролю
	денна форма						Заочна форма							
	усього ауд / разом з СРС	у тому числі					усього ауд / разом з СРС	у тому числі						
		л	п	с	інд	с.р.		л	п	с	інд	с.р.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА														
Тема 1. Загальні основи педагогіки	6/12	4	2			6	2/16	2				14	У	
Тема 2. Дидактика	4/10	2	2			6	0/10					10	У, ПК	
Тема 3. Теорія та методика виховання	4/10	2	2			6	0/10					10	У	
Тема 4. Педагогічний менеджмент і управління освітнім закладом	4/10	2		2		6	2/12			2		10	КР	
Разом за змістовим модулем 1	18/42	10	6	2		24	4/48	2		2		44		
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. ВІКОВА ПЕДАГОГІКА														
Тема 1. Формування та розвиток особистості. Роль виховання у розвитку людини	2/8	2				6	0/10					10	У	
Тема 2. Вікові особливості та соціально-психологічні аспекти розвитку та виховання особистості дитини	6/12	2	2	2		6	2/12		2			10	Т	
Тема 3. Педагогіка дорослих (андрагогіка, геронтологіка).	4/10	2	2			6	0/10					10	К	
Разом за змістовим модулем 2	12/30	6	4	2		18	2/32		2			30		
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3. ПРОФЕСІЙНА І ГАЛУЗЕВА ПЕДАГОГІКА														

Тема 1. Професійна педагогіка як галузь педагогічної науки.	6/14	4	2			8	2/12	2				10	У
Тема 2. Галузева педагогіка (педагогіка праці).	4/12	2		2		8	0/10					10	КР
Разом за змістовим модулем 3	10/26	6	2	2		16	2/22	2				20	
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 4. СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА													
Тема 1. Основні поняття соціальної педагогіки.	2/6	2				4	0/10					10	У
Тема 2. Сімейна педагогіка як частина соціальної педагогіки.	6/12	2	2	2		6	2/12		2			10	КР
Тема 3. Пенітенціарна педагогіка і віктимологія.	2/8	2				6	0/10					10	К
Разом за змістовим модулем 3	10/26	6	2	2		16	2/32		2			30	
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 5. СПЕЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА													
Тема 1. Спеціальна педагогіка як наука.	4/12	2	2			8	2/12	2				10	У
Тема 2. Основи дидактики спеціальної та інклюзивної освіти.	8/18	4	2	2		10	2/12			2		10	Т
Разом за змістовим модулем 4	12/30	6	4	2		18	4/24	2		2		20	
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 6. ЕТНОПЕДАГОГІКА													
Тема 1. Етнопедогогіка та народна педагогіка.	6/14	4	2			8	2/12	2				10	У
Тема 2. Етнодидактика та етнонаціональна освіта.	4/12	2		2		8	0/10					10	Т
Разом за змістовим модулем 6	10/26	6	2	2		16	2/22	2					
Усього годин	72/180	40	20	12		108	16/180	8	4	4		164	

Форми контролю: усне опитування – У;

контрольні роботи – КР;

перевірка конспектів – ПК;

тестування – Т;

колоквіум – К;

інші: оцінка вирішення педагогічних задач і педагогічних ситуацій, есе на психолого-педагогічну тематику, усний екзамен.

6. Теми лекцій

№ з/п	Назва теми	Обсяг у годинах		Максим. кіл-ть балів
		Денна форма	Заочна форма	
1	Предмет педагогіки національної школи та її основні категорії: виховання, освіта, навчання, їх взаємозв'язок.	2	2	
2	Методи науково-педагогічних досліджень	2		
3	Поняття про дидактику. Предмет і об'єкт науки. Мета, завдання і функції дидактики. Основні категорії і структура дидактики. Базові сучасні концепції навчання та їх характеристика.	2		
4	Навчальний процес як система	2		
5	Сутність виховання та його роль в цілісній структурі процесу формування особистості	2	2	
6	Наукові основи управління освітніми системами	2	2	
7	Закономірності і рушійні сили психічного розвитку людини. Теорії розвитку особистості	2		
8	Проблема вікової періодизації онтогенезу особистості	2		
9	Андрагогіка як розділ педагогіки, що вивчає питання стимулювання та спрямовування процесів виховання дорослих людей	2	2	
10	Професійна педагогіка як галузь педагогічної науки, що вивчає закономірності навчання людини професії і формування професійно важливих і соціально значимих якостей особистості працівника	2		
11	Основні завдання педагогіки вищої школи	2		
12	Галузева педагогіка як галузь педагогіки, спрямовану на спеціальну підготовку людей до певних видів діяльності	2		
13	Соціальна педагогіка – наука, галузь педагогіки, що вивчає закономірності соціально-культурної адаптації людини, групи, суспільства	2		
14	Проблеми сучасності, пов'язані з родиною та сімейним вихованням	2		
15	Пенітенціарна педагогіка – галузь педагогічної науки, що вивчає діяльність з виправлення осіб, які вчинили злочин і засуджених до різних видів покарань	2		
16	Спеціальна педагогіка – це теорія та практика спеціальної (особливої) освіти) осіб із порушеннями психічного чи фізичного розвитку	2		
17	Педагогічні системи спеціальної освіти: еволюція підходів від сегрегації до інклюзії.	2		
18	Характеристика дітей з обмеженими можливостями здоров'я	2		
19	Етнопедагогіка – наука, що досліджує закономірності та особливості народного, етнічного виховання	2		
20	Народ як творець педагогічної культури. Народний ідеал людини. Засоби народної педагогіки	2		
Усього годин		40	8	

7. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Обсяг у годинах		Максим. кіл-ть балів
		Денна форма	Заочна форма	
1	Інноваційний та прогресивний педагогічний досвід: види, критерії, система роботи з ним	2	2	2
2	Особливості розвитку та виховання дітей шкільного віку	2		2
3	Основні напрями професійної підготовки майбутніх практичних психологів	2		2
4	Методи вивчення сім'ї. Проблеми сімейного виховання і сучасні форми співпраці освітніх установ з родиною	2		2
5	Сучасна система спеціальних освітніх послуг. Особливості психолого-педагогічного супроводу осіб з особливими освітніми потребами	2	2	2
6	Структура єврейської етнопонаціональної освіти в Україні.	2		2
Усього годин		12	4	12

8. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Обсяг у годинах		Максим. кіл-ть балів
		Денна форма	Заочна форма	
1	Поняття про систему освіти і виховання в Україні	2		2
2	Форми організації навчання. Класно-урочна система навчання. Нетрадиційні форми навчання	2		2
3	Методи, форми і засоби виховання. Сучасні класифікації методів виховання. Форми організації виховання	2		2
4	Особливості виховання дітей переддошкільного та дошкільного віку	2	2	2
5	Форми організації навчання дорослих людей	2		2
6	Структура професійної педагогіки	2		2
7	Характеристика дитячо-батьківських відносин у родині	2		2
8	Спеціальна педагогіка та спеціальна освіта. Поняття корекції та компенсації, реабілітації та абілітації	2	2	2
9	Нормативно-правова база інклюзивної освіти в Україні	2		2
10	Особливості української та єврейської народної педагогіки	2		2
Усього годин		20	4	20

9. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Обсяг у годинах		Максим. кіл-ть балів
		Денна форма	Заочна форма	
1	Класики педагогічної теорії та практики. Інноваційний педагогічний досвід. Напрями, течії зарубіжної педагогіки.	2	4	
2	Психолого-педагогічний експеримент; соціологічні методи, методи кількісного та якісного аналізу результатів дослідження, математичної статистики	2	4	
3	Зміст освіти. Визначення змісту освіти в історії школи і педагогіки. Зміст освіти в сучасній школі.	2	4	
4	Професія вчителя у сучасному суспільстві.	2	4	
5	Стратегії та способи педагогічної взаємодії. Стили педагогічного спілкування	2	4	
6	Педагогічна майстерність і педагогічна техніка	2	4	
7	Складові змісту виховання. Розумове, морально-етичне, громадянське, естетичне, трудове, екологічне, фізичне, гендерне, економічне виховання школярів.	2	4	2
8	Дитяча спільність (колектив) у системі виховання.	2	4	
9	Актуальні проблеми сучасного виховання (виклики XXI століття).	2	4	2
10	Органи управління системою освіти. Внутрішньошкільне управління: структура, організація, планування і контроль.	2	4	
11	Підвищення кваліфікації та атестація педагогічних працівників.	4	4	2
12	Дитина як суб'єкт виховання	2	4	
13	Класифікація і загальна характеристика факторів соціалізації	2	4	
14	Педагогічна характеристика соціального середовища	2	4	
15	Підготовка шестирічних дітей до школи. Визначення готовності до навчання.	2	4	2
16	Анатомо-фізіологічні особливості, розвиток психіки і пізнавальної діяльності молодших школярів	2	4	
17	Психолого-педагогічна характеристика підлітка: анатомо-фізіологічні особливості, розвиток психіки і пізнавальної діяльності	2	4	2
18	Геронтологіка (педагогіка «третього віку») – розділ педагогіки, що розробляє систему виховання, освіти і розвитку літніх людей.	2	4	
19	Закономірності, методи навчання і виховання, перекваліфікації та соціалізації в нових умовах людей пенсійного віку	4	4	
20	Кваліфікаційна характеристика – державний документ, що містить перелік вимог до знань, умінням і навичкам, якими повинний володіти фахівець даної професії того чи іншого рівня кваліфікації	2	4	2

21	Система додаткової професійної освіти, що забезпечує підвищення кваліфікації, перепідготовку або додаткову підготовку працівників.	2	4	
22	Сучасна вища школа в освітній системі України	2	4	
23	Закон України «Про вищу освіту».	2	4	
24	Особливості, сутнісні характеристики практичної підготовки майбутніх психологів: ознайомлення студентів з основами психологічного консультування та корекції, методиками організації соціально-психологічного тренінгу, психолого-педагогічної терапії, проведення психодіагностики	4	4	
25	Засвоєння студентами основних напрямів зарубіжної (психодинамічний, поведінковий, когнітивний напрями, гуманістична психотерапія тощо) і вітчизняної консультативної та терапевтичної психології	4	4	
26	Прояви соціальної дезадаптації у дітей молодшого та середнього шкільного віку.	2	4	
	Девіантна, делінквентна та деструктивна поведінка дітей та її профілактика.	4	4	
27	Особливості та перспективи розвитку сучасної родини. Проблеми сучасності, пов'язані з родиною та сімейним вихованням	2	4	2
28	Характеристика проблемних сімейних відносин. Вплив порушених сімейних відносин на психічний розвиток дитини	2	4	
29	Соціально-педагогічна допомога сім'ї.	2	4	
30	Основні специфічні особливості педагогічного процесу в установах виконання покарань. Виправлення та ресоціалізація	4	4	
31	Віктимологічний аспект попередження злочинів	4	4	
32	Підрозділи спеціальної педагогіки: олігофренопедагогіка, сурдопедагогіка, тифлопедагогіка, логопедагогіка	6	6	2
33	Актуальні питання спеціальної педагогіки	4	6	
34	Закони України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу освіту», «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні»	4	4	
35	Структура етнопедагогіки: народне дитинознавство, народна дидактика, педагогічна деонтологія	4	4	
36	Іудаїзм як духовна основа єврейської народної педагогіки	4	6	2
37	Етнонаціональна освіта як спеціально організована у суспільстві система навчання і виховання, орієнтована на задоволення прав національних меншин на розвиток самобутньої культури і збереження традицій	4	4	
38	Організація освітнього процесу в закладах формальної та неформальної єврейської освіти в Україні.	4	6	2
Усього годин		108	164	20

1. Індивідуальні навчально-дослідні завдання

Тематика есе:

1. Глобальні проблеми XXI століття і сучасна школа.
2. Ризики і загрози для дитини у світовій мережі Інтернет.
3. Підліток і соціальні мережі.
4. Проблеми суспільства крізь призму інклюзивної освіти.
5. Шкільний буллінг – новий соціальний феномен?
6. Конфлікт поколінь у сучасній школі.
7. Політика мультикультуралізму – благо чи зло для освіти?
8. Інформаційно-освітні середовища, їх використання в сучасній школі.
9. Дистанційне навчання як перспектива школи майбутнього.
10. Якби міністром освіти був (-а) я ...
11. Як педагогічним ЗВО поліпшити підготовку майбутніх вчителів?

11. Методи навчання:

Загальні:

1. **Словесні** методи навчання: евристична бесіда; акроматичне пояснення (індукція, дедукція, традукція), розповідь, лекція, інструктаж, робота з підручником.
2. **Наочні** методи навчання: ілюстрування, демонстрування, самостійне спостереження.
3. **Практичні** методи навчання: вправи, практичні й дослідні роботи.
4. **Активні** методи навчання: сократівська бесіда, дискусія, cooperative learning, імітаційно-діяльнісні ігри, психодрама, кейс-стаді (метод ситуацій).
5. **Методи інформаційно-телекомунікаційних технологій:** LMS (Learning Management System) програмні додатки для адміністрування навчальних курсів в рамках дистанційного навчання (Classroom, Prometheus, Quizlet, Udemy, EdX, Coursera, Brainly, Khan Academy, CK-12). WhatsApp, Viber, Telegram.

За характером пізнавальної діяльності:

- 1) *пояснювально-ілюстративний* (інформаційно-рецептивний) метод: викладач організує сприймання та усвідомлення учнями інформації, а студенти здійснюють сприймання (рецепцію), осмислення і запам'ятовування її;
- 2) *репродуктивний*: викладач дає завдання, у процесі виконання якого студенти здобувають уміння застосовувати знання за зразком;
- 3) *проблемного виконання*: викладач формулює проблему і вирішує її, студенти стежать за ходом творчого пошуку (студентам подається своєрідний еталон творчого мислення);
- 4) *частково-пошуковий* (евристичний): викладач формулює проблему, поетапне вирішення якої здійснюють студенти під його керівництвом (при цьому відбувається поєднання репродуктивної та творчої діяльності студентів);
- 5) *дослідницький*: викладач ставить перед студентами проблему, і ті вирішують її самостійно, висуваючи ідеї, перевіряючи їх, підбираючи для цього необхідні джерела інформації, прилади, матеріали тощо.

Методи навчання відповідно до програмних результатів:

ПРН 2: навчальна дискусія; робота в малих групах, «займи позицію»; есе;

ПРН 3: лекція, навчальна дискусія, інструктаж; індивідуальні роботи, метод проектів; «коло ідей», «акваріум», «мозковий штурм», «метод Прес», «займи позицію»,

«навчаючись-учусь»; презентація;

ПРН 4: лекція, проблемне навчання, портфоліо; робота в малих групах; демонстрація, презентація;

ПРН 8: індивідуальні роботи, метод проектів; «коло ідей», «мозковий штурм», «метод Прес», «займи позицію», рольова гра, імітація, «ток-шоу»; дерево рішень, асоціативний куш, таблиця «З-Х-Д», тричастинний щоденник, есе;

ПРН 10: метод проектів; моделювання; «коло ідей», дискусія; проблемний виклад; дослідницький;

ПРН 13: «коло ідей», «акваріум», «мозковий штурм», «метод Прес», «займи позицію», «навчаючись-учусь», «мікрофон», рольова гра, імітація, «Jigsaw / Пазл», «ток-шоу»;

ПРН 14: індивідуальні роботи, метод проектів; «коло ідей», «мозковий штурм», «метод Прес», «займи позицію», рольова гра, імітація, «ток-шоу»;

ПРН 15: дерево рішень, асоціативний куш, таблиця «З-Х-Д», тричастинний щоденник, есе;

ПРН 17: «коло ідей», «акваріум», «мозковий штурм», «метод Прес», «займи позицію», «навчаючись-учусь»; презентація.

12. Критерії та порядок оцінювання результатів навчання Розподіл балів, які отримують студенти за змістовими модулями

ЗМ 1				ЗМ 2			ЗМ 3		ЗМ 4			ЗМ 5		ЗМ 6		ІЗ	Іспит	Сум а балі в
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	T12	T13	T14	T15	T16			
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	10	40	100
Самостійна робота студентів																		
		2			2	2		2		2	2	2	2		2			
Разом 10 балів				Разом 10 балів			Разом 6 балів		Разом 10 балів			Разом 8 балів		Разом 6 балів				

13. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90–100	A	відмінно	зараховано
83–89	B	добре	
75–82	C		
68–74	D	задовільно	
60–67	E		
35–59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0–34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЗНАТЬ І ВМІНЬ:

За національною шкалою	За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS
Відмінно	90–100	A

ставиться, якщо студент:

- ґрунтовно і повно відтворює вивчений матеріал;
- виявляє повне розуміння матеріалу, обґрунтовує свої думки, застосовує знання на практиці, наводить необхідні приклади не тільки за підручником, а й самостійно складені;
- викладає матеріал послідовно і правильно з точки зору норм літературної мови.
- вміє застосовувати його для вирішення конкретних професійних завдань.

Оцінка «відмінно» виставляється студентам, які засвоїли взаємозв'язок основних понять дисципліни і професії, яку вони набувають, виявили творчі здібності і використовують їх при вивченні навчально-програмного матеріалу. Відмінному рівню відповідає правильна й вичерпна відповідь на поставлене питання, в якій студент показав усебічне системне знання програмного матеріалу; засвоєння основної та додаткової літератури; чітке володіння понятійним апаратом, методами, методиками та інструментами, вивчення яких передбачено програмами дисциплін; уміння аргументувати своє ставлення до відповідних категорій, залежностей та явищ.

За національною шкалою	За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS
Добре	83–89	B
	75–82	C

ставиться, якщо студент дає відповідь, що задовольняє тим же вимогам, що й оцінка “5”, але допускає деякі помилки, які сам виправляє після зауваження викладача, та поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу і мовленнєвому оформленні.

Оцінка «дуже добре» (83–89 балів, B) – вище середнього рівня з кількома помилками – виставляється студентам, які повністю опанували навчально-програмний матеріал, успішно виконали завдання, передбачені програмою, засвоїли основну літературу, яка рекомендована програмою. Оцінка «добре» виставляється студентам, які показують систематичний характер знань з дисципліни і вміють самостійно поповнювати свої знання протягом всього навчання;

Оцінка «добре» (75–82 бали, C) – виставляється студентам, які опанували навчально-програмний матеріал, успішно виконали завдання, передбачені програмою, засвоїли основну літературу, яка рекомендована програмою; таким чином, робота студентами виконана, але з певною кількістю помилок.

За національною шкалою	За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS
Задовільно	68–74	D
	60–67	E

ставиться, якщо студент виявляє знання і розуміння основних положень даної теми, але:

- відтворює матеріал не досить повно і допускає помилки у формулюванні правил;
- не вміє глибоко і переконливо обґрунтовувати свої думки і відчуває труднощі під час добору прикладів;
- відтворює матеріал непослідовно і допускає помилки в мовленнєвому оформленні.

Оцінка «задовільно» (68–74 бали, D) – виставляється студентам, які знають основний навчально-програмний матеріал в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії, виконують завдання непогано, але зі значною кількістю помилок, ознайомлені з основною літературою, яка рекомендована програмою. Задовільному рівню відповідає у цілому правильна відповідь на поставлене запитання (завдання), якщо студент показав достатній рівень знань з основного програмного матеріалу, але не спромігся переконливо аргументувати свою відповідь, помилився у використанні понятійного апарата, показав недостатні знання літературних джерел. Оцінка «задовільно» виставляється студентам, які допустили на екзамені помилки при виконанні

екзаменаційних завдань, але під керівництвом викладача вони знаходять шляхи їх подолання.

Оцінка «достатньо» (60–67 балів, E) – виставляється студентам, які знають основний навчально-програмний матеріал в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії, а виконання завдань задовольняє мінімальні критерії.

За національною шкалою	За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS
Незадовільно з можливістю повторного складання	35–59	FX
Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням	0–34	F

ставиться, якщо студент виявляє незнання більшої частини вивченого матеріалу відповідно розділу, допускає у формулюванні правил помилки, що спотворюють їх зміст, непослідовно і невпевнено викладає матеріал.

14. Перелік екзаменаційних питань

1. Предмет педагогіки та її основні категорії: виховання, освіта, навчання, їх взаємозв'язок.
2. Методи науково-педагогічних досліджень: спостереження, педагогічний експеримент, дослідження, бесіди, вивчення педагогічної документації та учнівських праць, письмове опитування.
3. Основні завдання, принципи побудови і пріоритети системи національної освіти України. Структура системи освіти України.
4. Визначення змісту освіти в історії школи і педагогіки. Зміст освіти в сучасній школі. Джерела змісту освіти. Стандарт загальноосвітньої школи.
5. Базовий навчальний план. Шкільні програми. Шкільні підручники і посібники.
6. Поняття про дидактику: предмет і об'єкт науки, мета, завдання і функції дидактики. Основні категорії і структура дидактики.
7. Методологічні основи, функції, закономірності та принципи навчання.
8. Навчальний процес як система. Структура процесу навчання. Види навчання.
9. Класифікації, дидактичні системи методів навчання.
10. Засоби і форми організації навчання.
11. Класно-урочна система навчання, її сутність та історія розвитку.
12. Урок – основна форма організації навчально-виховного процесу.
13. Нетрадиційні форми навчання; нестандартні уроки.
14. Сутність основних понять та категорій учительської професії. Соціальна роль, функції вчителя, вимоги до нього. Професіограма вчителя.
15. Педагогічна майстерність і педагогічна техніка.
16. Теорія виховання як наука і навчальна дисципліна.
17. Принципи та закономірності виховання.
18. Складові змісту виховання. Розумове, морально-етичне, громадянське, естетичне, трудове, екологічне, фізичне, гендерне, економічне виховання школярів.
19. Форми організації виховання.
20. Засоби виховного впливу на молодших школярів. Спілкування, навчання, праця та гра як засоби виховання.
21. Дитяча спільність (колектив) у системі виховання. Поняття колективу, його види. Взаємодія особистості та колективу.
22. Діалектика розвитку колективу (основні етапи формування). Методика формування та розвитку колективу. Негативні явища в колективі та засоби їх подолання.

23. Педагогічна взаємодія у виховному процесі. Стратегії та способи педагогічної взаємодії. Стили педагогічного спілкування.
24. Дитячий та молодіжний рух, самодіяльні об'єднання молоді та неформальні молодіжні субкультури.
25. Управління системою освіти та його основні принципи.
26. Внутрішньошкільне управління: структура, організація, планування і контроль.
27. Напрями і форми (традиційні, нетрадиційні) методичної роботи в сучасній школі.
28. Прогресивний педагогічний досвід: види, критерії, система роботи з ним.
29. Підвищення кваліфікації та атестація педагогічних працівників.
30. Інноваційні технології в освіті. Визначення педагогічної інновації та педагогічної технології.
31. Поняття про особистість, чинники формування особистості, їх особливості і взаємозв'язок.
32. Становлення особистості в процесі соціалізації. Вплив середовища на розвиток особистості. Виховні функції соціального середовища.
33. Сучасна періодизація розвитку дитинства, педагогічні критерії виділення вікових періодів розвитку дитинства та їх значення в організації навчально-виховного процесу.
34. Особливості виховання дітей переддошкільного та дошкільного віку.
35. Особливості розвитку та виховання дітей шкільного віку. Анатомо-фізіологічні особливості, розвиток психіки і пізнавальної діяльності молодших школярів.
36. Психолого-педагогічна характеристика підлітка: анатомо-фізіологічні особливості, розвиток психіки і пізнавальної діяльності. Особливості виховання і формування особистості підлітка.
37. Юнацький вік та його характеристика. анатомо-фізіологічні особливості, розвиток психіки і пізнавальної діяльності.
38. Акселерація і ретардація в розвитку особистості. Індивідуальний підхід до учнів у процесі навчання і виховання.
39. Андрагогіка як розділ педагогіки, що вивчає питання стимулювання та спрямовування процесів виховання дорослих людей. Основні принципи андрагогіки. Форми організації навчання.
40. Поняття про геронтологіку. Закономірності, методи навчання і виховання, перекваліфікації та соціалізації в нових умовах людей пенсійного віку.
41. Професійна педагогіка як галузь педагогічної науки, що вивчає закономірності навчання людини професії і формування професійно важливих і соціально значимих якостей особистості працівника.
42. Основні завдання педагогіки вищої школи.
43. Сучасна вища школа в освітній системі України. Закон України «Про вищу освіту».
44. Галузева педагогіка як галузь професійної педагогіки, спрямована на спеціальну підготовку людей до певних видів діяльності (інженерної, медичної, військової, юридичної та ін.).
45. Основні напрями професійної підготовки майбутніх практичних психологів.
46. Педагогічні аспекти формування особистості психолога, форми і методи визначення й усвідомлення його професійних інтересів і напрямів спеціалізації.
47. Сімейна педагогіка як частина соціальної педагогіки. Поняття про сім'ю як малу соціальну групу. Особливості та перспективи розвитку сучасної родини. Проблеми сучасності, пов'язані з родиною та сімейним вихованням.
48. Сім'я і формування особистості дитини. Типи сімейного виховання. Характеристика дитячо-батьківських відносин у родині.
49. Вплив порушених сімейних відносин на психічний розвиток дитини.
50. Проблеми сімейного виховання і сучасні форми співпраці освітніх установ з родиною. Методи вивчення сім'ї.

51. Педагогічне керівництво вихованням дітей у сім'ї.
52. Прояви соціальної дезадаптації у дітей молодшого та середнього шкільного віку.
53. Девіантна, делінквентна та деструктивна поведінка дітей та її профілактика.
54. Основні специфічні особливості педагогічного процесу в установах виконання покарань. Виправлення та ресоціалізація.
55. Попередження злочинів шляхом профілактичної роботи серед потенційних правопорушників і потенційних потерпілих. Робота з дітьми молодшого шкільного віку та підлітками.
56. Спеціальна педагогіка та спеціальна освіта. Поняття корекції та компенсації, реабілітації та абілітації.
57. Нормативно-правова база інклюзивної освіти в Україні.
58. Особливості психолого-педагогічного супроводу осіб з особливими освітніми потребами.
59. Командний підхід в організації педагогічної роботи в інклюзивному закладі освіти.
60. Етнопедагогіка і народна педагогіка. Базові засади єврейської народної педагогіки.

15. Методичне забезпечення

- 1) навчальна програма дисципліни;
- 2) робоча навчальна програма дисципліни;
- 3) комплексна контрольна робота;
- 4) екзаменаційні матеріали;
- 5) конспекти лекцій;
- 6) інформаційно-методичне забезпечення практичних та семінарських занять;
- 7) інформаційно-методичне забезпечення самостійної роботи студентів.

16. Рекомендована література

Основна

1. Варій М. Й., Ортинський В. Л. Основи психології і педагогіки : навч. посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2021. 376 с.
2. Волкова Н. П. Педагогіка: Посібник для студентів вищих навчальних закладів Київ : Видавничий центр «Академія», 2007. 576 с. (Альма-Матер).
3. Задорожна-Княгницька Л. В., Тимофєєва І. Б. Загальні основи педагогіки : навч. посібник. Одеса : Гельветика, 2020. 192 с.
4. Зайченко І. В. Педагогіка : підручник. Київ : Ліра-К, 2016. 608 с.
5. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи 2016. URL : <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainskashkola-compressed.pdf>
6. Максимюк С. П. Педагогіка : навчальний посібник. Київ : Кондор, 2005. 667 с.
7. Пашенко М. І., Красноштан І. В. Педагогіка : навч. посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2021. 228 с.
8. Педагогіка сімейного виховання : підручник. Вид. 3-тє, доп., перероб. / Л.М. Маценко. Київ : ЦП «Компринт», 2019. 376 с.
9. Про освіту / Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/page>
10. Сікорський Н. І. Нова педагогіка : навч. посібник. Львів : Львівська політехніка, 2021. 540 с.
11. Фіцула М. М. Педагогіка : навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти. Тернопіль : Видавництво «Богдан», 2013. 232 с.
12. Шевців З. М. Основи інклюзивної педагогіки : підручник. Київ : Центр навчальної літератури, 2019. 248 с.

13. Шевців З. М. Основи соціально-педагогічної діяльності : навч. посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2019. 246 с.

Додаткова

1. Безпалько О. В. Соціальна педагогіка: схеми, таблиці, коментарі : навч. посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2019. 208 с.
2. Бокова Н. Особистісна орієнтація у змісті освіти. *Відкритий урок*. 2007. №10. С. 20–28.
3. Голубчик Н., Кучерук О., Горошкіна О. Педагогічна риторика: історія, теорія, практика : навч. посібник. Київ : КНТ, 2018. 258 с.
4. Левківський М. В., Пащенко Д. І. Історія педагогіки : підручник. Київ : Центр навчальної літератури, 2019. 380 с.
5. Павелків Р. В., Харченко Є. М. Геронтопсихологія: медико-біологічні та соціально-психологічні аспекти старіння : навч. посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2020. 476 с.
6. Савчук З. Психологічні особливості професійної ідентичності майбутнього психолога в аспекті його професіоналізації. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2016. № 5. С. 175-184.
7. Тверезовська Н. Т., Сидоренко В. К. Методологія педагогічного дослідження : навч. посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2017. 440 с.
8. Хромець М. І. Василь Сухомлинський: педагогічна концепція. Київ : Видавництво Києво-Могилянської академії «Дух і Літера», 2023. 40 с.
9. Чавдаров С. Х. Педагогічні ідеї Тараса Григоровича Шевченка. Київ : Ліра-К, 2023. 282 с.